

Több mint fél évszázados szakmai munkája során – tájépítésként, területi tervezőként és urbanistaként – az épített és a természeti környezet formálásával, összhangjának megteremtésével, illetve helyreállításával foglalkozott.

Szakmai feladatai rendkívül sokrétűek.

Tanára, Mőcsényi Mihály professzor úr javaslatára került első munkahelyére a Pest megyei Tanács Tervező Vállalat – Kaszta Dénes által vezetett – magasépítési osztályára, ahol egyaránt kapott kertépítészeti feladatokat – Vác és Gödöllő akkor épült lakótelepei zöldfelületeinek tervezését – és városrendezési, környezetrendezési feladatokat. Kaszta Dénes komplex látásmódja, a szakmai munka iránti igényessége és pontossága azóta is követendő példát jelentett számára. Ott tanult meg együtt dolgozni az építészekkel, a társszakmák képviselőivel.

Még pályakezdő tervezőként a kor meghatározó néprajzos szaktekintélyei (Hoffmann Tamás néprajzprofesszor és munkatársai) társaságában volt alkalma az eredeti helyszíneket bejárva részt venni a később a Szentendrei Szabadtéri Múzeumba kerülő épületek kiválasztásában, az épületegyüttesek eredeti környezetének tanulmányozásában. Ezt követően vehetett részt a Skanzen telepítési tanulmányterve kidolgozásában, az egyes tájegységek környezetrendezési tervei megalapozásában.

A táji- természeti és az épített környezet formálásának társadalmi, szociológiai összefüggései fontosságára (mentora és mestere) Kemény Bertalan hívta fel a figyelmét. Vele együtt kezdett el dolgozni térségi rendezési- és fejlesztési tervek kidolgozásában is. Szakmai és emberi értékrendje azóta is iránymutató volt számára.

Szakmai életútja gerincét a Főváros és térsége tervezése tette ki. Közreműködő tervezőként 1972-től vett részt a Budapesti agglomeráció első regionális rendezési tervei készítésében (1975-ben, illetve 1985-ben). E vonatkozásban Kemény Bertalan mellett a BUVÁTI részéről a velük együtt dolgozó Preisich Gábor iránymutatása volt számára meghatározó.

A rendszerváltozást követően 1994-ben kolleganőivel és kollegáival együtt alakította meg a PESTTERV Pest megyei Terület- Település-, Környezet Tervező és Tanácsadó Kft-t, amely az elmúlt évtizedekben a térség tervezésének egyik meghatározó szereplőjévé vált. A cégnek a megalakulása óta vezető tervezője és vezetője. A változó körülmények között is sikerült megőrizni a cég törzsgárdáját.

1990 után részt vett szinte valamennyi Főváros környékét érintő területi koncepció és terv kidolgozásában (közte a széleskörű szakmai együttműködés eredményeként készült és még mindig hatályos Budapesti Városfejlesztési Koncepciója kidolgozásában).

Felelős tervezője volt a Budapesti agglomeráció zöldövezetei programja kidolgozásának és a Budapesti Agglomeráció Területrendezési Terveinek (2005-ben, 2011-ben, illetve 2018-ban is).

Ezek a tervek képezték az alapját azoknak a törvényeknek és törvénymódosításoknak, amelyeket – az országgyűlési elfogadás után – alapját képezik a térség szerkezete alakításának és a differenciált területszabályozásnak, mindez a hosszú távú fenntarthatóság szolgálatában.

Az agglomeráción (illetve Pest megyén) túl Békés, Vas, Veszprém és Zala megye területrendezési tervei felelős tervezőjeként és tájépítészeti-, környezetfejlesztési munkarészei kidolgozójaként alkalma volt javaslatokat kidolgozni a táji- és az épített környezet összhangjának elősegítésére.

Tájépítésként irányította a Fertő-Hanság Nemzeti Park regionális rendezési tervének készítését, majd az ezredforduló után (Kollányi László tájépítész kollégával és számos építész kolléganővel és kollégával együttműködve) a Fertő világörökség kezelési tervének kidolgozását.

E terv nem került a kormány által elfogadásra, mivel az ellentétes javaslatokat fogalmazott ahhoz képest, amit a táj védelmét és fejlesztését háttérbe szorító fejlesztők és beruházók elvártak. A szakmai munkán túl évtizedek óta részt vett a szakmai

közéletben. A Magyar Urbanisztikai Társaságnak negyven éve tagja és két cikluson keresztül volt a Társaság elnökségének tagja is.

Az elmúlt 12 évben (három cikluson keresztül) volt a Magyar Építész Kamara Táj- és Kertépítészeti Tagozatának elnöke.

A tagozat vezetőségében is akkor tudott eredményeket elérni a tájépítész szakma ismertsége és elismertsége növelése, illetve az építészekkel való együttműködés elmélyítése érdekében, amikor egyetértés és együttműködési készség alakult ki a szakmagyakorlók között a közös célokban és e célok elérését szolgáló eszközökben. (Ilyenek voltak a már harmadik alkalommal (5 évente) megrendezett TÁJODÜSSZEIA kiállítások, a kapcsolódó szakmai rendezvények, a 2022-ben már 10. alkalommal megrendezett Év Tájépítésze, illetve az Év Junior Tájépítésze programok, valamint a Mőcsényi Mihály-díj kezdeményezése).

Eredményeket elérni együtt, szakmai összefogással volt lehetséges. ☺